

CORE รับตรง ภาษาไทย

เหมาะสำหรับ

- ผู้สอบรับตรง และ Clearing house
- ครอบคลุมเนื้อหาตามที่ สทศ. กำหนดครบถ้วน
- ทบทวนความรู้ เพิ่มพูนความเข้าใจ

ปรากฏการณ์ใหม่ เมื่อตัวเตอร้อยู่ในรูปแบบฉบับพกพา

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วย กระดาษรีไซเคิล เอ
กระดาษจากไม้ปลูก ไม่รบกวนไม้ธรรมชาติ

จุฬารักษ์ เทพวรรณ

Core รับตรง ภาษาไทย

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Core รับตรง ภาษาไทย.--กรุงเทพฯ : แม็คเ็ดดูเคชั่น, 2557.

304 หน้า.--(Core รับตรง)

1. ภาษาไทย--การศึกษาและการสอน (มัธยมศึกษา). I ชื่อเรื่อง.

495.9107

ISBN 978-616-274-459-4

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

MACEDUCATION

ผู้เขียน : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สงวนลิขสิทธิ์ : สิงหาคม 2557

ราคาจำหน่าย : 170 บาท

การสั่งซื้อ : ส่งขนาดนี้ส่งง่าย ไปรษณีย์ลาดพร้าว 10310 ในนาม บริษัท แม็คเ็ดดูเคชั่น จำกัด

เลขที่ 9/99 อาคารแม็ค ซอยลาดพร้าว 38 ถนนลาดพร้าว แขวงจันทราเกษม
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

☎ : 0-2938-2022-7 FAX : 0-2938-2028

www.MACeducation.com

พิมพ์ที่ : หจก. ซี แอนด์ เอ็น บิโค

(สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียน ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะได้รับอนุญาต)

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วย กระดาษรีไซเคิล เอ
กระดาษจากไม้ปลูก ไม่รบกวนไม้ธรรมชาติ

การอ่าน

การอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

1. การอ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรอง

1.1 การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

การอ่านออกเสียงร้อยแก้วจะอ่านออกเสียงแบบธรรมดา เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องราว การอ่านออกเสียงร้อยแก้วใช้กันมากในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่อ่านข่าว รายงาน บทความทางวิทยุและโทรทัศน์ สุนทรพจน์ เป็นต้น ผู้อ่านจะต้องอ่านให้หน้าฟัง ใช้เสียงพูดธรรมดา แต่เน้นถ้อยคำเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน และสามารถรับสารได้อย่างถูกต้องครบถ้วน

หลักการอ่านร้อยแก้ว มีดังนี้

1. **อ่านให้หน้าฟัง** ผู้อ่านจะต้องข้อมอ่านในใจหนึ่งครั้งก่อน เพื่อให้รู้เรื่องราวที่อ่าน สามารถเข้าใจบทอ่านอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้ถ่ายทอดเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของคำ ถ้อยคำ สำนวน ความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่าน จึงจะสามารถเว้นวรรค การอ่านให้ถูกต้องตามเรื่องราวได้ สามารถใช้น้ำเสียงได้หน้าฟัง มีการเน้นถ้อยคำอย่างถูกต้องและสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง และอ่านได้อย่างคล่องแคล่วราบรื่นไม่ตะกุกตะกัก

2. **อ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธีหรืออ่านให้ถูกต้องตามความนิยม** ผู้อ่านจะต้องทราบหลักเกณฑ์ต่างๆ ในการอ่านคำ ต้องหมั่นสังเกตการอ่านของผู้อื่น คำใดควรอ่านอย่างไร ถ้าไม่แน่ใจควรใช้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

3. **อ่านให้ชัดเจน** ผู้อ่านจะต้องอ่านออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์อย่างถูกต้อง เช่น การอ่านออกเสียง ร-ล หรือคำควบกล้ำ การอ่านไม่ชัดเจนนอกจากจะแสดงให้เห็นว่าผู้อ่านขาดความระมัดระวังแล้วยังขาดการศึกษาอีกด้วย

5. อ่านให้คล่องแคล่ว ต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอ ไม่อ่านตะกุกตะกัก อ่านให้ต่อเนื่องกัน
การอ่านให้คล่องแคล่วจะต้องรู้จักวาดสายตาในการอ่าน

หลักการอ่านทำนองเสนาะ มีดังนี้

- เห็นมาลิตีบานหน้าบ้านเอ๋ย”

4. อ่านให้เอื้อสัมผัส เรียกว่า คำแปรเสียง เพื่อให้เกิดเสียงสัมผัสที่ไพเราะ เช่น

“พระสมุทรสุดลึกกลั่น

คณนา”

อ่านว่า พุระ-สะ-หฺมุด-สุด-ลึก-ลั่น

คน-นะ-นา

“ข้าขอเคารพอภิวาท

ในพระบาทพิตรอดิศร”

อ่านว่า ข้า-ขอ-เคา-รบ-อบ-พิ-वाद

ใน-พระ-บาท-บอ-พิด-อะ-ติด-สอน

“ขอสมหวังตั้งประโยชน์โพธิญาณ”

อ่านว่า ขอ-สม-หฺวัง-ตั้ง-ประ-โหฺยด-โพด-ทิ-ยาน

5. อ่านอย่าให้ตกหล่น อย่าต่อเติม อย่าตู่ตัว ให้ะวัง 3 ต. นี้

6. อ่านให้ถูกจังหวะ คำประพันธ์แต่ละประเภทมีจังหวะแตกต่างกัน ต้องอ่านให้ถูกวรรคตอน ตามแบบแผนของคำประพันธ์นั้นๆ เช่น มุทิตกานันท์ (2-2-3)

“ปิโชน / ปิโชน / ปิโชนโชน

บุรุษ / สิโชน / สะเวยโหว

อนงค์ / นำเคลื่อน / เขยื้อนไป

สะบัด / สไป / วิไลตา”

7. อ่านให้ถูกทำนองของคำประพันธ์นั้นๆ (รสทำนอง)

8. อ่านใส่อารมณ์ตามรสความของบทประพันธ์นั้นๆ เช่น รสรัก โศก ตื่นเต้น ขบขัน โกรธ แล้วใส่น้ำเสียงให้สอดคล้องกับรสหรืออารมณ์ต่างๆ เหล่านั้น

9. อ่านให้เสียงดัง (พอที่จะได้ยินกันทั่วถึง) ไม่ใช่ตะโกน

10. อ่านให้เสียงติดต่อกันตลอดอย่าให้เสียงขาดเป็นช่วงๆ เช่น

“วันจันทร์ มีดารากร เป็นบริวาร เห็นลั่นดินฟ้า ในป่าท่าธาร มาสีกส์บาน ไบกำนอรรช”

11. อ่านทอดเสียงช้าๆ เวลาจบ

2. การอ่านสื่อต่าง ๆ

2.1 การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญหลักของข้อความ หรือเรื่องที่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่นๆ ในย่อหน้าหนึ่งๆ ไว้ทั้งหมด

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความที่สำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่นๆ ในย่อหน้านั้น หรือประโยคที่สามารถเป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้ถ้าตัดเนื้อความของประโยคอื่นออกหมด หรือสามารถเป็นใจความหรือประโยคเดี่ยวๆ ได้โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน 2 ประโยค

ใจความรอง หรือ พลความ (พน-ละ-ความ) หมายถึง ใจความหรือประโยคที่ขยายความประโยคใจความสำคัญ เป็นใจความสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียด ให้คำจำกัดความ ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ หรือแสดงเหตุผลอย่างถี่ถ้วน เพื่อสนับสนุนความคิดส่วนที่มีใจความสำคัญและมีใจความรอง แต่ช่วยขยายความให้มากขึ้น คือ รายละเอียด

หลักการจับใจความสำคัญ มีดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน
2. อ่านเรื่องราวอย่างคร่าวๆ พอเข้าใจ และเก็บใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
3. เมื่ออ่านจบให้ตั้งคำถามตนเองว่า เรื่องที่อ่านมีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร
4. นำสิ่งที่สรุปได้มาเรียบเรียงใจความสำคัญใหม่ด้วยสำนวนของตนเองเพื่อให้เกิดความ

สละสลวย

วิธีจับใจความสำคัญ มีหลายวิธี ขึ้นอยู่กับความชอบ เช่น การขีดเส้นใต้ การใช้สีต่างกัน แสดงความสำคัญมากน้อยของข้อความ การบันทึกย่อ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านจับใจความสำคัญที่ดี แต่ผู้ที่ย่อควรย่อด้วยสำนวนภาษาและสำนวนของตนเอง ไม่ควรย่อด้วยการตัดเอาข้อความสำคัญมาเรียงต่อกัน เพราะอาจทำให้ผู้อ่านพลาดสาระสำคัญบางตอนไป อันเป็นเหตุให้การตีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้

วิธีจับใจความสำคัญมีหลักดังนี้

1. พิจารณาที่ละย่อหน้า หาประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
  2. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดออกได้ เช่น ตัวอย่าง สำนวนโวหาร อุปมาอุปไมย (การเปรียบเทียบ) ตัวเลข สถิติ ตลอดจนคำถามหรือคำพูดของผู้เขียนซึ่งเป็นส่วนขยายใจความสำคัญ
  3. สรุปใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
- การพิจารณาตำแหน่งใจความสำคัญ ในแต่ละย่อหน้าใจความสำคัญของข้อความจะปรากฏ

ดังนี้

1. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นของย่อหน้า
2. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนกลางของย่อหน้า
3. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายของย่อหน้า
4. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้า
5. ผู้อ่านสรุปขึ้นเองจากการอ่านทั้งย่อหน้า (ในกรณีใจความสำคัญหรือความคิดสำคัญอาจอยู่รวมในความคิดย่อยๆ โดยไม่มีความคิดที่เป็นประโยคหลัก)

2.2 การอ่านตีความ

การตีความ หมายถึง การอ่านเพื่อให้ทราบความหมายหรือความคิดสำคัญของเรื่อง การตีความมักเป็นไปตามประสบการณ์และความรู้สึกของแต่ละคน ไม่จำเป็นว่าทุกคนจะต้องตีความหมายหรือความนัยตรงกันเสมอไป

หลักการอ่านตีความ มีดังนี้

1. อ่านเรื่องที่จะตีความนั้นให้ละเอียด แล้วพยายามจับประเด็นสำคัญนั้นให้ได้
2. ขณะอ่านต้องพยายามคิดหาเหตุผลและใคร่ครวญอย่างรอบคอบ แล้วนำมาประมวลกับความคิดของตนว่าข้อความนั้นหมายถึงอะไร
3. ทำความเข้าใจถ้อยคำบางคำที่มีความสำคัญ ตลอดจนคำแวดล้อมประกอบ เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำได้ชัดเจน
4. ต้องระลึกไว้เสมอว่าการตีความไม่ใช่การถอดคำประพันธ์ การถอดคำประพันธ์หมายถึงการเก็บความหมายของบทประพันธ์ในตอนนั้นๆ มาเรียบเรียงเป็นร้อยแก้วให้ครบ ทั้งข้อความ แต่การตีความนั้นเป็นการจับเอาแต่ใจความสำคัญ จะคงไว้ซึ่งข้อความเดิมไม่ได้ ถ้าข้อความนั้นมีสรพนามจะต้องเปลี่ยนเป็นสรพนามบุรุษที่ 3 แทนที่
5. เรียบเรียงข้อความที่ได้จากการตีความให้มีความหมายชัดเจน
6. จับใจความสำคัญของเรื่องนั้นด้วยความรู้ความคิดอย่างมีเหตุผล

2.3 การอ่านแปลความ

การแปลความ หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่ ความมุ่งหมายของการแปลความอยู่ที่ความแม่นยำของภาษาใหม่ว่า ยังคงรักษาเนื้อหาและความสำคัญของเรื่องราวเดิมไว้ครบถ้วนหรือไม่ สำหรับการแปลความร้อยกรองเป็นร้อยแก้วหรือการถอดคำประพันธ์ร้อยกรองเป็นร้อยแก้วนั้น ควรอ่านบทร้อยกรองและหาความหมายของศัพท์ แล้วเรียบเรียงเนื้อเรื่องหรือเนื้อหาเป็นร้อยแก้วให้สละสลวย โดยที่เนื้อเรื่องหรือเนื้อหา นั้นยังคงเดิมและครบถ้วน เช่น

พฤษภาศร	อิกกุญชรอันปลดปลง
โททนต์เสน่งคง	สำคัญหมายในกายมี
นรชาติวางวาย	มลายสินทั้งอินทรีย์
สถิตทั่วแต่ชั่วดี	ประทับไว้ในโลกา

(สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส : ภูษณาสนนึ่งคำฉันท์)

ความหมายของคำศัพท์ดังนี้

พฤษภ	หมายถึง	ว้าว	กาสกร	หมายถึง	ควาย
กฤษณ	หมายถึง	ช้าง	ปลดปลง	หมายถึง	ตาย
โท	หมายถึง	สอง	ทนต์	หมายถึง	ฟัน
เสน่ง	หมายถึง	เขา	นรชาติ	หมายถึง	มนุษย์
วางวาย	หมายถึง	ตาย	มลาย	หมายถึง	สิ้นไป
อินทรีย์	หมายถึง	ร่างกาย	สถิต	หมายถึง	คงอยู่
ประดับ	หมายถึง	ตกแต่ง	โลกา	หมายถึง	โลก

บทร้อยกรองข้างต้นแปลความเป็นร้อยแก้วได้ว่า ว้าว ควาย และช้างเมื่อตายยังมีฟันและเขาสองข้างเหลืออยู่ ส่วนมนุษย์เมื่อถึงแก่กรรมร่างกายย่อมสลายไป แต่สิ่งที่ยังคงไว้ให้รำลึกคือความดีและความชั่ว

2.4 การขยายความจากการอ่าน

การขยายความ หมายถึง วิธีการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ข้อมูล ข่าวสาร หรือเรื่องราวต่างๆ ที่ได้ศึกษาค้นคว้า แปลความ ดีความอย่างมีวิจารณญาณ แล้วถ่ายทอดรายละเอียดของข้อมูล เรื่องราว เพิ่มมากขึ้น ชัดเจน มีสาระและเหตุผล โดยอาศัยเรื่องเดิมหรือข้อความที่ปรากฏเป็นพื้นฐาน

การขยายความสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การกล่าวถึงสาเหตุและผลที่สัมพันธ์กัน
2. การยกตัวอย่างหรือข้อเท็จจริงมาประกอบเนื้อเรื่องเดิม
3. การอธิบายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นเพิ่มเติม
4. การคาดคะเน (การอนุมาน) สิ่งที่น่าจะเป็น หรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป โดยอาศัยข้อมูล

เหตุผลจากเรื่องเดิมเป็นพื้นฐานการคิดคาดคะเน

หลักพิจารณาการขยายความ มีดังนี้

1. มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
2. พิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับความคิดหลักในเรื่องนั้นๆ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นในเนื้อเรื่องโดยพิจารณาว่าเนื้อความตอนใดเป็นข้อเท็จจริง ตอนใดเป็นข้อคิดเห็น ความรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้เขียน ผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร และมุ่งหวังให้ผู้อ่านตอบสนองอย่างไร
3. การเกิดความคิดแทรกและความคิดเสริม ความคิดแทรกเป็นความคิดที่เกิดขึ้นในขณะที่อ่าน ส่วนความคิดเสริมเป็นความคิดที่เกิดขึ้นหลังจากที่อ่านเรื่องจบแล้ว

4. การลำดับข้อความที่จะนำมาสนับสนุนความคิดหลัก ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความรู้สึก อารมณ์และเจตนาของผู้เขียน ความคิดแทรก ความคิดเสริมที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระเบียบ ชัดเจน มีสาระ มีเหตุผลน่าเชื่อถือ

5. ควรมีตัวอย่าง หรือข้อมูลอื่น ที่จะทำให้เรื่องมีน้ำหนักเป็นที่น่าเชื่อถือ

2.5 การอ่านวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างมีเหตุผล

การอ่านวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. รูปแบบ
2. กลวิธีในการประพันธ์
3. เนื้อหาหรือเนื้อเรื่อง
4. สำนวนภาษา

กระบวนการอ่านวิเคราะห์ มีดังนี้

1. ดูรูปแบบของงานประพันธ์ว่าใช้รูปแบบใด อาจเป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง หรือบทความจากหนังสือพิมพ์

2. แยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร

3. แยกพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบกันอย่างไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง

4. พิจารณาให้เห็นว่าผู้เขียนใช้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร

การอ่านเชิงวิเคราะห์ในขั้นต่าง ๆ มีดังนี้

1. การอ่านวิเคราะห์คำ เป็นการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านแยกถ้อยคำในวลี ประโยค หรือข้อความ ต่างๆ โดยสามารถบอกได้ว่า คำใดใช้อย่างไร ใช้ผิดความหมาย ผิดหน้าที่ ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจน อย่างไร ควรจะต้องหาทางแก้ไข ปรับปรุงอย่างไร

2. การอ่านวิเคราะห์ประโยค เป็นการอ่านเพื่อแยกประโยคต่างๆ ว่าเป็นประโยคที่ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้ประโยคผิดไปจากแบบแผนของภาษาอย่างไร เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่ มีหน่วยความคิดในประโยคขาดเกินหรือไม่ เรียงลำดับความในประโยค ได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้คำฟุ่มเฟือยโดยไม่จำเป็น หรือใช้รูปประโยคที่สื่อความหมายไม่ชัดเจน หรือไม่ เมื่อพบข้อบกพร่องต่างๆ แล้วก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้

3. การอ่านวิเคราะห์ทฤษฎีของผู้เขียน ผู้อ่านต้องพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบว่า ผู้เขียนเสนอทฤษฎีนี้มีน้ำหนักเหตุผลประกอบข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือเพียงใด เป็นคนมองโลกในแง่ใด เป็นต้น

4. การอ่านวิเคราะห์หรัส หมายถึง การอ่านอย่างพิจารณาถึงความซาบซึ้งประทับใจที่ได้จากการอ่าน วิธีการที่จะทำให้เข้าใจถึงรสอย่างลึกซึ้งคือการวิเคราะห์หรัสของเสียงและรสของภาพ

4.1 ด้านรสของเสียง ผู้อ่านจะรู้สึกได้ชัดจากการอ่านออกเสียงดังๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านอย่างปกติหรือการอ่านทำนองเสนาะ จึงจะช่วยให้อ่านรู้ถึงรสไพเราะของจังหวะ และความเคลื่อนไหว ซึ่งแฝงอยู่ในเสียง ทำให้เกิดความรู้สึกไปตามท่วงทำนองของเสียงสูงต่ำจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

4.2 ด้านรสของภาพ เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความเข้าใจเรื่อง ในขณะที่เดียวกันทำให้เห็นภาพด้วย เป็นการสร้างเสริมให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมาย การเขียนบรรยายความด้วยถ้อยคำไพเราะ ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ก่อให้เกิดภาพขึ้นในใจผู้อ่าน ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน และเข้าใจความหมายของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

5. การอ่านวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหาและการตีความเนื้อหา การอ่านเชิงวิเคราะห์มีสิ่งที่ต้องพิจารณา คือ การวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา และการตีความเนื้อหาของหนังสือ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา มีหลักปฏิบัติดังนี้

5.1.1 จัดประเภทหนังสือตามชนิดและเนื้อหา หนังสือแต่ละประเภทมีวิธีอ่านต่างกัน ก่อนอ่านต้องวิเคราะห์ดูว่า หนังสือเล่มนั้นอยู่ในประเภทใด การแบ่งประเภทจะดูแต่ชื่อเรื่องหรือลักษณะภายนอกเพียงอย่างเดียวไม่ได้ต้องสำรวจเนื้อหาด้วย อย่างไรก็ตาม ชื่อเรื่องเป็นสิ่งแรกที่ใช้เป็นแนวทางได้ เพราะผู้เขียนย่อมต้องพยายามตั้งชื่อเรื่องให้ตรงแนวเขียนหรือจุดมุ่งหมายในการเขียนของตนให้มากที่สุด

5.1.2 สรุปให้สั้นที่สุดว่า หนังสือนั้นกล่าวถึงอะไร หนังสือที่ดีทุกเล่มต้องมีเอกภาพ มีการจัดองค์ประกอบของส่วนย่อยอย่างมีระเบียบ ผู้อ่านต้องพยายามสรุปภาพดังกล่าวออกมาเพียง 1-2 ประโยคว่า หนังสือเล่มนั้นมีอะไรเป็นจุดสำคัญหรือเป็นแก่นเรื่องแล้วจึงหาความสัมพันธ์กับส่วนสำคัญต่อไป

5.1.3 กำหนดโครงสร้างของหนังสือ เมื่ออ่านต้องตั้งประเด็นด้วยว่า จากเอกภาพของหนังสือเล่มนั้นมีส่วนประกอบสำคัญอะไรบ้าง ส่วนที่สำคัญๆ สัมพันธ์กันโดยตลอดหรือไม่ และแต่ละส่วนก็มีหน้าที่ของตน สนับสนุนซึ่งกันและกันหรือไม่

5.1.4 กำหนดปัญหาที่ผู้เขียนต้องการแก้ ผู้อ่านควรพยายามอ่านและค้นพบว่าผู้เขียนเสนอปัญหาอะไร อย่างไร มีปัญหาย่อยอะไร และให้คำตอบไว้ตรงๆ หรือไม่ การตั้งปัญหาเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เข้าใจเรื่องแจ่มแจ้ง หากตั้งปัญหาได้กว้างขวางลึกซึ้งเพียงใด ก็จะทำให้เข้าใจได้เพิ่มขึ้น

5.2 การตีความเนื้อหาของหนังสือ การตีความเป็นสิ่งที่ผู้อ่านทำความเข้าใจ ความคิดของผู้เขียน พิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้บอกความหมายหรือนัยของข้อความที่เขียนออกมาตรงๆ แต่ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจบริบทของเรื่องเป็นอย่างดี จึงจะตีความได้ถูกต้อง การทำความเข้าใจความคิดของผู้เขียนนั้น ไม่ว่าความคิดจะถูกต้องหรือไม่เราจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตามแต่การพยายามเข้าใจเช่นนั้นทำให้เราไม่วิจารณ์ผู้เขียนอย่างไม่มียุติธรรม แต่จะพิจารณาทั้งข้อดี ละข้อบกพร่องของงานเขียนนั้นอย่างแจ่มแจ้ง การตีความเนื้อหาของหนังสือมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

5.2.1 ตีความหมายของคำสำคัญ และค้นหาคำประโยคสำคัญที่สุด ผู้อ่านต้องพยายามเข้าใจคำสำคัญ และเข้าใจประเด็นที่สำคัญที่ผู้เขียนเสนอ เพื่อเข้าใจความคิดของผู้เขียน

5.2.2 สรุปความคิดสำคัญของผู้เขียน โดยพิจารณาว่าประโยคใดเป็นเหตุ ประโยคใดเป็นผล ประโยคใดเป็นข้อสรุป ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้สรุปความคิดออกมาให้เห็นชัดเจน แต่ผู้อ่านต้องพยายามสรุปออกมาให้ได้

5.2.3 ตัดสินว่าอะไรคือการแก้ปัญหของผู้เขียน เมื่อผู้อ่านตีความสำคัญให้ตรงกับผู้เขียน เข้าใจความคิดสำคัญของผู้เขียน และสรุปความคิดของผู้เขียนได้แล้ว ผู้อ่านก็จะวิเคราะห์หรือตัดสินได้ว่า จากเรื่องราวหรือเหตุผลต่างๆ ที่ผู้เขียนนำมาเสนอนั้นมีความสมเหตุสมผลหนักแน่น น่าเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใด เพื่อนำไปสู่การวิจารณ์หนังสือเรื่องนั้นๆ ต่อไป

3. มารยาทในการอ่าน

มารยาทในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นในการอ่านเพราะช่วยให้เราเป็นผู้อ่านที่น่าชื่นชมและแสดงอุปนิสัยการอ่านที่ดีที่ควรประพฤติปฏิบัติ

มารยาทในการอ่านที่ดี มีดังนี้

1. ไม่ควรอ่านเรื่องที่เป็นส่วนตัวของบุคคลอื่น เช่น จดหมาย สมุดบันทึก
2. ในขณะที่มีผู้อ่านหนังสือ ไม่ควรชะโงกไปอ่านข้างหลังให้เป็นที่รำคาญและไม่ควรแย่งอ่าน
3. ไม่อ่านออกเสียงดังในขณะที่ผู้อื่นต้องการความสงบ
4. ไม่แก้งอ่านเพื่อล้อเลียนบุคคลอื่น
5. ไม่ควรถือวิสาสะหยิบหนังสือของบุคคลอื่นมาอ่านโดยไม่ได้รับอนุญาต
6. ไม่อ่านหนังสือเมื่ออยู่ในวงสนทนาหรือมีการประชุม
7. เมื่ออ่านหนังสือในห้องสมุดหรือสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้อ่านหนังสือโดยเฉพาะ ไม่ส่งเสียงดังควรปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสถานที่เหล่านั้นอย่างเคร่งครัด

8. หากเห็นหนังสือฉีกขาดหรือชำรุด ควรซ่อมแซมให้เรียบร้อย
9. เมื่ออ่านหนังสือเสร็จแล้วควรนำหนังสือเก็บไว้ที่เดิม
10. ใช้หนังสือด้วยความระมัดระวัง ไม่พับ ฉีก ให้ชำรุดเสียหาย ถ้าเป็นหนังสือของผู้อื่นไม่ควรขีดเขียน วาดรูปลงในหนังสือ เพราะหนังสือเป็นแหล่งความรู้ที่สามารถแบ่งปันให้ผู้อื่นใช้อ่านต่อไปได้
11. เมื่อเลิกอ่านหนังสือแล้ว ไม่ควรเปิดหนังสือกางหรือคว่ำหนังสือไว้
12. รู้จักเลือกอ่านสิ่งที่เป็นประโยชน์ ไม่อ่านหนังสือที่ผิดศีลธรรม หรือปลูกฝังความคิด ที่นำเราไปในทางที่เสื่อมเสีย
13. เลือกอ่านให้ถูกต้องตามกาลเทศะ ไม่อ่านในเวลาที่ไม่ควรอ่าน เช่น ขณะเรียนหนังสือ ฟังครูสอน ฟังการบรรยาย เป็นต้น
14. ไม่รับประทานอาหารระหว่างอ่านหนังสือ เพราะจะทำให้หนังสือเปื้อนสกปรกได้

แบบทดสอบ

จงเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อความต่อไปนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 1-2

“หัวใจคาราม ฟ้าครามไม่สร้างใคร ทะเลจะสร้างคน ด้วยอันตราย”

(เรื่อเล็กควรออกจากฝั่ง Bodyslam)

1. จากข้อความในบทเพลงต้องการสื่ออะไร
  1. ท้อถอยและยอมรับในความพ่ายแพ้
  2. ปัญหาและอุปสรรคจะสอนให้คนเก่งขึ้น
  3. วิตกกังวลกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อจากนี้
  4. ทางที่ราบรื่นไม่สามารถทำให้คนแข็งแกร่งได้
  5. ถูกทั้งข้อ 2 และข้อ 4
2. คำว่า “ฟ้าคราม” ในประโยคมีความหมายเหมือนกับข้อใด
  1. ท้องฟ้าที่สดใส
  2. หัวใจที่กว้างขวาง
  3. ทะเลที่กำลังมีพายุ
  4. เส้นทางที่ราบเรียบ
  5. อารมณ์ที่กราดเกรี้ยว

ข้อความต่อไปนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 3-4

“ถ้าคุณเป็นคนกำหนดทุกอย่างได้ คุณก็จะไม่พบกับความผิดหวัง แต่ถ้าทุกอย่างคุณกำหนดไม่ได้ คุณก็ทำใจยอมรับในความผิดหวังบ้าง”

(หัวเห็ด)

3. บุคคลใดปฏิบัติได้ตามข้อความข้างต้น
  1. ปู่เข้าใจที่เพื่อนมาหาไม่ได้เพราะติดงานด่วน
  2. มดดีใจเนื่องจากได้รับเงินค่าขนมเพราะแม่ถูกลอตเตอรี่รางวัลที่หนึ่ง
  3. พัดเสียใจเนื่องจากสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้เพราะไม่ได้อ่านหนังสือ
  4. หมิวทำร้ายตัวเองเนื่องจากโดนแฟนบอกเลิกเพราะแฟนไปคบกับคนใหม่
  5. ไกด์ร้องไห้เนื่องจากไปสัมภาษณ์งานสายเพราะเมื่อคืนนั่งดูซีรีส์เกาหลีทั้งคืน

4. จากข้อความผู้เขียนสอนให้เราคิดอย่างไร

1. สอนให้เราปล่อยวาง
2. สอนให้เรากำหนดทุกอย่าง
3. สอนให้เราหลีกเลี่ยงความผิดหวัง
4. สอนให้เรายอมรับในความผิดหวัง
5. ถูกต้องทั้งข้อ 1 และ 4

ข้อความต่อไปนี้ใช้ตอบคำถามข้อ 5-7

มุนินทร์กับลูกศร คนหนึ่งสวยมากๆ กับอีกคนน่ารักมากๆ แต่ตามเนื้อเรื่อง ทั้งคู่ไม่มีคนมาจีบ เข้าหลักการที่ว่า คนสวยมากๆ น่ารักมากๆ มักจะไม่มีคนจีบ เพราะคนอื่นคิดว่าต้อง มีแฟนแล้ว หรือคงจีบไม่ติดหรอก (อาจเรียกได้ว่า “ตลาดบน”) ทำให้คนสวยน่ารัก ระดับกลางๆ คนแย่งกันจีบเยอะมาก เพราะคนส่วนใหญ่คิดว่า ตัวเองมีโอกาสจีบติดมากกว่า ทำให้เกิดการแข่งขันที่สูงมาก (ตลาดระดับกลาง) แต่ตลาดบนสุด แม้คู่แข่งจะน้อย แต่จะเจอคู่แข่งที่แข็งแกร่งมาก (อาจจะดารา หรือหนุ่มไฮโซ รวยๆ หล่อๆ ประวัติดี ในระดับที่เราไม่มีปัญญาไปแข่งได้) การรุกตลาดระดับบน แม้คู่แข่งน้อย แต่คู่แข่งเก่ง โอกาสชนะของเรา คือ คุณค่าที่สำคัญสำหรับกลุ่มเป้าหมาย และความต้องการของลูกค้า ที่อาจจะตรงกับคุณค่าที่เราส่งมอบ กลุ่มเป้าหมายที่เป็นตลาดบน อาจจะไม่ได้อะไรหล่อ รวย เสมอไป แต่เราดันมีคุณสมบัติอื่นที่น่าสนใจกว่าสำหรับเค้า เช่น เก่งกว่า ฉลาดกว่า เล่นดนตรีเก่ง เล่นกีฬาเก่ง เป็นคนตลก ดูแลดี เป็นต้น (ตลาดบน ชอบหล่อ รวย ประวัติดี เป็นค่านิยมรวมที่เกิดจากทัศนคติการใช้ชีวิต สิ่งแวดล้อม เพื่อนฝูง คนใกล้ตัวปลูกฝัง แต่อาจจะเป็นอย่างนั้นเสมอไป) ดอกฟ้ากับหมาวัด จึงไม่ใช่สิ่งเพ้อฝันที่มีแค่ในละคร แต่ก็เกิดขึ้นจริงๆ เช่นกัน

(Marketing Hub)

5. ผู้เขียนเปรียบเทียบสิ่งใดกับสิ่งใด

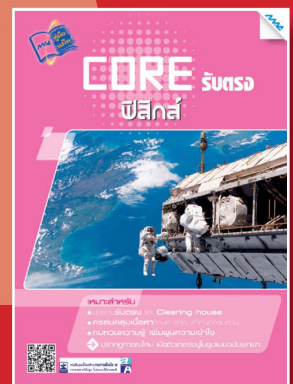
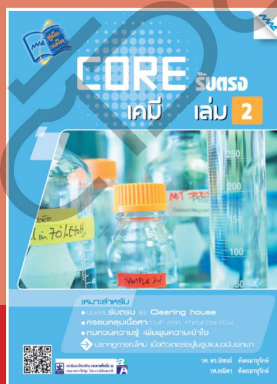
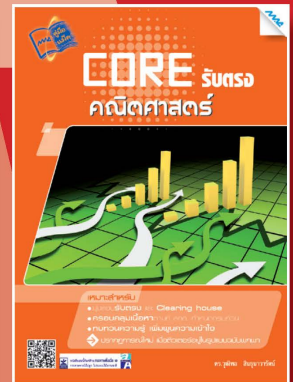
1. ค่านิยมกับความรัก
2. หลักการตลาดกับความรัก
3. ค่านิยมกับคนสวยคนน่ารัก
4. ความรักกับคนสวยคนน่ารัก
5. หลักการตลาดกับคนสวยคนน่ารัก

6. หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในข้อความดังกล่าวมีอะไรบ้าง

1. หลักการตลาดและทฤษฎีเกม
2. หลักการตลาดและทฤษฎีกลไกตลาด
3. หลักการตลาดและทฤษฎีก้าวกระโดด
4. หลักการตลาดและทฤษฎีการพัฒนาตนเอง
5. หลักการตลาดและทฤษฎีการจับคู่หญิงสวยและน่ารัก

แนะนำหนังสือดี

CORE รับตรง ภาษาไทย

1921102100

MAC EDUCATION

www.MACeducation.com

9 786162 744594

ราคา 170 บาท